

6. září 1933. Tento poslední zákon, který pozměňuje některá materiální ustanovení dřívějšího zákona o sociálním pojištění, provádí také ochranu domácího trhu práce: vylučuje totiž cizince, kteří jsou zaměstnávání proti platným normám o ochraně domácího trhu práce z dávek sociálního pojištění a vyslovuje osobní ručení zaměstnavatelovo za dávky, které by jinak náležely zaměstnancům podle zákona o sociálním pojištění. Zákon zde výslovně osvobozuje od povinnosti k plnění ústavy sociálně pojišťovací, i když přijímaly pojistné a přenáší tuto povinnost na zaměstnavatele.

Dr. Jindřich.

NÁVRH ZÁKONA O POJIŠTĚNÍ INVALIDNÍM, STAROBNÍM A PRO PŘÍPAD NEZAMĚSTNANOSTI V LITVĚ. V Litvě byl vypracován návrh zákona o pojištění invalidním, starobním a pro případ nezaměstnanosti. Podle návrhu má být vytvořen zvláštní fond pro pojištění invalidní a starobní a pro poskytování podpor v nezaměstnanosti. Příjmy fondu mají sestávat ze subvencí státu, z příspěvků obcí a jiných nucených svazků územních, z příspěvků zaměstnavatelů, úměrných k placeným mzdám, majitelů nemovitostí a jiných osob, jichž roční příjem je vyšší než 5.000 latů. Nárok na starobní důchod, který má činili 30 latů měsíčně, má mít každý státní občan litevský, starší 65 let; nárok na invalidní důchod má mít každý státní občan litevský mladší 65 let, je-li jeho způsobilost k práci zmenšena aspoň o polovinu. Námezdní pracovníci mají obdržeti v případě nezaměstnanosti peněžní částku, úměrnou k životnímu minimu. Nárok mají mít ti zaměstnanci, kteří byli zaměstnáni aspoň tři měsíce, nebo kteří vykonávali vojenskou službu a kteří nemohou nalézt práci, přiměřenou svým schopnostem.

Návrh byl podepsán 198.288 občany, takže získal o 122.000 podpisů více, než je třeba, aby byl předložen sněmovně. 3. listopadu 1933 jednala o návrhu sněmovna, která jej odkázala komisi pro sociální zákonodárství. Neobdrží-li návrh většiny ve sněmovně, bude předložen lidu k hlasování a musí získati aspoň 487.411 hlasů, t. j. aspoň poloviny voličů, kteří se zúčastnili parlamentních voleb v roce 1931.

Dr. Jindřich.

ZÁKAZ VÝHERNÍCH AUTOMATŮ, jak má být uzákoněn podle osnovy zákona, kterou rozeslalo ministerstvo vnitra v prosinci zájemcům k vyjádření, má znamenat u nás vyhlazení těchto přístrojů. Návrh má rozsah pouhých pěti paragrafů, z nichž jen první dva obsahují vlastní materií zákona, další jednájí o sankcích na neuposlechnutí zákonného příkazu, derogaci starých norem a prováděcí klausuli. Vymezení pojmu »hrací automat« jest velice široké, neboť jest tím míněn »přístroj umožňující hru, kterou může hráč náhodou, obratností nebo silou získati vyšší hodnoty než činí peněz na ni vynaložený, při čemž se však vydává v nebezpečí úplné nebo částečné ztráty vynaloženého peníze«. Mluví-li osnova o »penízi na hru vynaloženém«, pokládá za lhostejno, zda »hráč peněz (minci) do automatu sám vkládá nebo vkládá snad známku za peněz získanou anebo zaplatí peněz za hru na přístroji majiteli přístroje nebo jeho zástupci«. Osnova zaujímá k hracím automatům úplně záporné stanovisko a vyžaduje jejich naprosté odstranění a zničení. Nerozlišuje při tom, zda jde o přístroje k výhře peněz nebo zboží. Odůvodnění zákazu je jednak zájmy hospodářskými, jednak mravními. K prvním uvádí důvod, že aparáty jsou vesměs patenty zahraniční a že bylo zjištěno, že jen jedině konsorcium zahraničních majitelů pobíralo z tohoto titulu z Československa 15—20 milionů Kč ročně. V druhém ohledu, ač důvodová zpráva se stručně zabývá otázkou, není-li chybným zavrhnouti automaty všeobecně či rozlišovati mezi nimi, jde jí spíše o akademické vyrovnání se s problémem, aby si sama odpověděla na danou otázku postulátem: nutností naprostého zákazu aparátu. Pokud jsou známy výsledky dotazníků, valná většina interesentů vyslovila souhlas s návrhem, ač nechyběly ani hlasy opačné. Tak na př. bylo žádáno, aby byly ponechány na místech, kam mládeži není přístup dovolen, aby bylo jejich vlastnictví přiznáváno pouze sociálním a pod. korporacím a j. Lázeňská místa žádala jejich ponechání, kdyby byla zaručena jejich řádná správa a ponechání zisku doma, protože hájí názor, že

je-li volno cizím lázním získávati z heren a hazardních her (Monte Carlo, Baden), není nutno, aby u nás tyto zdroje příjmu byly znemožněny. čb.

SOCIÁLNÍ POJIŠTĚNÍ VE ŠVÝCARSKU. V roce 1933 přikázalo Spolkové shromáždění švýcarské na dobu pěti let tři pětiny z příjmu z daně z tabáku a z alkoholu spolkové pokladně k účelům péče o osoby staré a osiřelé. Když byl totiž zamítnut hlasováním lidu v prosinci r. 1931 návrh zákona o obligatorním pojištění invalidním, starobním a pozůstalostním, bylo nutno učiniti opatření, aby osoby staré a osiřelé byly určitým způsobem zajištěny. Zákonem ze dne 13. října 1933 bylo pro rok 1934 stanoveno, aby starobnímu fondu byla věnována pevná částka 8 mil. fr. ročně. Tato částka má být hrazena i v roce 1934 z příjmu z daně z tabáku a z alkoholu, naproti tomu ostatek příjmu z daně z tabáku a z alkoholu má být pro rok 1934 použit k úhradě všeobecných potřeb rozpočtových.

Dr. Jindřich.

REDAKČNÍ. Redakční rada *pražská* konala schůzi dne 10. I. 1933 na právnické fakultě za předsednictví Dra Karla Nováka. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Obsah příštího čísla. Reforma horního zákona. Hospodářský plán. Zneužívání práva chudých. Ústavnost zákonů z poslední doby. Příští schůze stanovena na den 14. února 1934 o 18. hod. v právnické fakultě. — Redakční rada *brněnská* konala schůzi dne 16. ledna 1934 v místnostech fakulty za předsednictví doc. dra Neubauera. Stručně informováno o výsledcích akce pro získání nových odběratelů. Je potěšitelné, že se daří staré abonenty udržeti pro časopis i po odchodu z fakulty. Dány dispoice pro likvidaci pohledávek za redakcí. Kritisován obsah minulého čísla a probrány příspěvky pro číslo páté. — Redakční rada *bratislavská* konala svoju riadnou schôdzu za predsedníctva J. S. p. prof. Dr. R. Rauschera dňa 12. I. 1934 a rokovala o príspevkoch do februárového čísla. Najbližšia schôdza bude dňa 14. II. 1934 o 18. hod. v miestnosti stredoevropského seminára.

L i t e r a t u r a

UNIV. PROF. DR. VÁCLAV HORA: *Civilni řád soudní a jurisdikční norma.* Komentované zákony ČSR, vyd. »Československý Kompas«, sv. IV., Praha 1934. III. opravené a rozšířené vydání. 1238 stran malé osmerky, cena 120 Kč. — Nejlepší náš komentář civilních zákonů procesních vychází ve třetím vydání. Dílo, které si vydobylo všestranného uznání, doznalo v novém vydání jenom těch změn, které způsobil vývoj zákonodárství tohoto oboru. Přihlédneme-li jen k těm nejdůležitějším v předmluvě vyjmenovaným, vidíme, že za posledních 7 let přibylo mnoho a velmi důležitých procesních zákonů (konkurs. vyr. a odpůrcí řády, nesporné řízení, pracovní soudy a j.). V dodatcích je nově uveden zákon o pracovních soudech, proti dřívějšímu vydání byla vypuštěna sazba soudních poplatků. V celku zůstalo dílo nezměněno, pouze přibyla řada velmi cenných poznámek o vlivu nových zákonů na jednotlivé procesní předpisy. Také judikatura je doplněna až do nejnovější doby. Náležitý zřetel je věnován civilnímu řízení v poměru mezinárodnímu, zejména je tu — v dodatku V. — otištěna haagská procesní úmluva, která je takto vydána po prvé v českém jazyku.

Doc. dr. K. Gerlich.

ROUČEK-SCHROTZ: *Československé soukromoprávní předpisy, pojící se k čl. zákoníku občanskému.* Praha 1933, Sbírky Kompassu, sv. 34. Stran 1148, cena Kč 120.—. — K druhému vydání Roučkova Čsl. občanského zákoníku vychází nyní po starém zvyku sbírka předpisů, majících určitý vztah k obsahu občanského zákona. Výběr těchto předpisů, nutný ovšem, aby dílo nerozrostlo do rozměrů nezvládnutelných, jest vždy dosti libovolný. Tento znak nechybí ani sbírce Rouček-Schrotzově, vydané pod ne-